

**MINISTER
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO**
DE-8-0335-3/2007

CABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 22.02.07
nr. 1221 podpis.....

Warszawa, 20 lutego 2007 r.

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

1
CABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 22.02.07
nr. 1637 podpis.....

Szanowny Panie Marszałku,

w nawiązaniu do oświadczenia Pani Senator Mirosławy Nykiel złożonego na 24 posiedzeniu Senatu RP w dniu 21 grudnia 2006 r. dotyczącego kwestii wsparcia finansowego dla Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej, przekazanego przy piśmie Nr BPS/DSK-043-033/07 z dnia 10 stycznia br. przedstawiam uprzejmie dalsze, dodatkowe wyjaśnienia oraz informacje.

W oświadczeniu Pani Senator przedstawione są kolejne argumenty dotyczące stanowiska Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej wobec stosowanej w latach 2002 - 2006 algorytmicznej formuły określania ówczesnej dotacji podmiotowej na działalność dydaktyczną dla poszczególnych uczelni akademickich nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, a w tym dla ATH w Bielsku-Białej. Zasady kształtowania podziału tej dotacji we wspomnianym okresie oraz wyjaśnienia dotyczące ich zmian, w powiązaniu z wdrażaną wówczas trój etapową poprawą poziomu wynagrodzeń pracowników szkolnictwa wyższego, przedstawiono w poprzednim piśmie z dnia 26 października 2006 r. Nr DE-0335-20/SW/2006/319.

Uczelnia, na tle sytuacji z 2006 r., w którym wzrost dotacji dydaktycznej, w tym również dla ATH w Bielsku-Białej, był znacząco mniejszy niż w latach poprzednich, uznała za krzywdzące wobec niej stosowanie, w formule algorytmicznej podziału dotacji, wskaźników korygujących na zasadzie „nie mniej niż” i „nie więcej niż”, biorąc pod uwagę tylko korzystniejsze dla Uczelni relacje wynikające z udziałów liczby studentów „przeliczeniowych” i liczby nauczycieli akademickich „przeliczeniowych”, na podstawie danych statystycznych sprzed 2 lat. Potrzebę stosowania wskaźników korygujących starano

się wyjaśnić we wspomnianym uprzednio piśmie. Należy przy tym zauważyć, że Uczelnia nie kwestionowała jednakże stosowania reguły wskaźników korygujących w latach 2004 i 2005, kiedy wzrosty dotacji dydaktycznej były wyższe, gdyż uwzględniały skutki etapowe poprawy poziomu wynagrodzeń.

W oświadczeniu Pani Senator wskazuje się również, że ATH angażowała w latach 2002 – 2005, w ramach dotacji dydaktycznej, część środków przyznanych na rzecz kolejnych etapów podwyżek na finansowanie wzrostu zatrudnienia, zwłaszcza kadry nauczycieli akademickich, poprzez ograniczenie poziomu podwyżek. Były to więc decyzje władz Uczelni wywołujące trwałe skutki w zakresie zwiększonych środków na sfinansowanie wynagrodzeń z pochodnymi w najbliższych latach, po zakończeniu wdrażania ostatniego etapu poprawy poziomu wynagrodzeń.

Znane Uczelni, gdyż przedstawione w piśmie z dnia 2 marca 2006 r. Nr DE-I-0333-0-10/2006 skierowanym do wszystkich uczelni publicznych będących w gestii ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, zasady ustalania w ramach budżetu państwa na 2006 r. poziomu ogólnoresortowego planu dotacji dydaktycznej w ubiegłym roku nie uwzględniały przyrostu dotacji w części dotyczącej wynagrodzeń z tytułu wzrostu zatrudnienia w latach poprzednich, a jedynie waloryzację średniorocznym wskaźnikiem wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej.

Pani Senator zaprezentowała też sugestie władz ATH dotyczące zupełnie odmiennej formuły teoretycznego oceniania poziomu finansowania poszczególnych uczelni akademickich MNiSW w zakresie dotacji dydaktycznej, w relacji do stosowanych do 2006 r. algorytmicznych zasad jej podziału. Sugestia ta opiera się na założeniu, że w ocenie teoretycznej powinny być uwzględnione jedynie średnie kwoty, w skali zbioru ogółu uczelni akademickich resortu, wynikające z podziału kwoty przewidzianej na części dotacji odnoszone do liczby studentów oraz liczb kadry nauczycieli akademickich przez ogólnoresortową kwotę przypadającą, w tym ujęciu, na studenta „przeliczeniowego” i nauczyciela akademickiego „przeliczeniowego”. W tej sugestii pominięto zatem część dotacji rozdysponowaną uprzednio w proporcjonalnej relacji do kwoty dotacji z roku poprzedniego (w warunkach porównywalnych) dla poszczególnych uczelni. Całkiem inaczej kształtowały się też kwoty „przeliczeniowe” na studenta i nauczyciela akademickiego, gdyż wynikały z proporcjonalnego udziału w ogólnej kwocie (w skali zbioru uczelni akademickich MNiSW) dotacji przewidzianej na te elementy składowe formuły algorytmicznej, a więc były różne (indywidualne) dla każdej z uczelni. Poza tym była uwzględniana wspomniana reguła

wskaźników korygujących – w zakresie określonej rozpiętości – sumę wymienionych elementów formuły algorytmicznej (części „stałej” przeniesienia, części odnoszonej do liczby studentów „przeliczeniowych” oraz części odnoszonej do liczby nauczycieli akademickich „przeliczeniowych”).

W przedstawionej formule algorytmicznego podziału sugerowane teoretyczne, jednostkowe kwoty ogólnoresortowe na studenta „przeliczeniowego” i nauczyciela akademickiego „przeliczeniowego” nie były w ogóle brane pod uwagę, gdyż taka metoda uproszczonego i nadmiernego uśredniania nie byłaby adekwatna – zdaniem Ministerstwa – dla oceny poziomu dotowania działalności dydaktycznej danej uczelni, na tle sytuacji z roku poprzedniego. Należy ponadto zauważyć, że suma kwot wynikających z przemnożenia kwoty przypadającej na studenta „przeliczeniowego” i nauczyciela akademickiego „przeliczeniowego” w ujęciu ogólnoresortowym, przez liczbę studentów i nauczycieli akademickich „przeliczeniowych” w poszczególnych uczelniach byłaby zupełnie inna od faktycznej kwoty – wynikającej z budżetu na dany rok – przeznaczonej na rozdysponowanie dotacji dydaktycznej według stosowanej uprzednio formuły algorytmicznej.

W 2007 r., zgodnie z postanowieniami art. 94 ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym* określono na rzecz uczelni publicznych, zarówno akademickich jak i zawodowych, zestaw 11 dotacji z budżetu państwa o charakterze zadaniowym, wśród których największy udział i znaczenie ma dotacja na zadania związane z kształceniem studentów studiów stacjonarnych, uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich i kadr naukowych oraz utrzymaniem uczelni, w tym na remonty, zwana „dotacją stacjonarną”. Dotacja zastępuje w przedstawionym zakresie uprzednią dotację dydaktyczną. W myśl postanowień art. 96 ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym*, dotacje zadaniowe dla uczelni publicznych, a w tym dotacja stacjonarna dzielone są według zasad określonych w rozporządzeniach ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, wydanych w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami nadzorującymi uczelnie publiczne. W przypadku dotacji stacjonarnej zasady podziału uwzględniają:

- wskaźniki kosztochłonności poszczególnych kierunków, makrokierunków i studiów międzykierunkowych studiów stacjonarnych oraz wskaźniki kosztochłonności stacjonarnych studiów doktoranckich w poszczególnych dziedzinach nauki, które są określone w stosownych załącznikach do rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w tej sprawie;

- formułę algorytmiczną podziału określoną w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie zasad podziału dotacji z budżetu państwa dla uczelni publicznych i niepublicznych.

Obydwa wymienione rozporządzenia są podpisane przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego i aktualnie są w fazie ich podpisywania (w porozumieniu) przez ministrów nadzorujących uczelnie publiczne.

Formuła algorytmiczna podziału dotacji stacjonarnej (określona we wspomnianym załączniku nr 1) ma charakter addytywny, uwzględniający udział danej uczelni w poszczególnych składnikach algorytmu oraz wagi przeliczeniowe w ramach tych składników, które obejmują: stałą przeniesienia, składnik studencko-doktorancki, składnik kadrowy, składnik zrównoważonego rozwoju, składnik badawczy, składnik uprawnień oraz składnik wymiany. W nowej formule algorytmicznej podziału nie zastosowano uprzedniej reguły wskaźników korygujących na zasadzie „nie mniej niż” oraz „nie więcej niż”. W 2007 r. podział dotacji stacjonarnej według wspomnianej formuły algorytmicznej dokonywany jest na podstawie stosownych danych uczelni MNiSW z 2006 r.

Wyrażam przeświadczenie, że dotacja stacjonarna określona dla Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej, oparta na formule algorytmicznej bez wskaźników korygujących oraz przy uwzględnieniu danych sprawozdawczych za rok ubiegły, będzie satysfakcjonująca dla Uczelni.

Jednocześnie proponuję aby termin sugerowanego przez Panią Senator spotkania w sprawie sytuacji materialnej ATH w Bielsku-Białej został ustalony w trybie roboczym.

Z wyrazami szacunku

wz. Ministra
SEKRETARZ STANU

prof. dr hab. Stefan JURGA